

مدیر کل

جلال الدین الحسینی مؤید الاسلام
صاحب اشتیاز روزنامه هفتگی
و یومیه (جبل المتن)

(عنوان مراسلات) ***
طهران خیابان لاله زار
نام مدیر میرزا سید حسن کاشانی
دیر اداره افاضی عینی کاشانی
غیر از روزهای جمعه همه روز
طبع و توزیع میشود

جبل المتن

۱۳۱۱

طهران

قیمت اشتراک سالیا به
طهران ۴۰ فران
سایر بلاد داخله ۳۵ ان
روسیه و فرانز ۱۰ مات
سایر ممالک خارجه ۳۰ فرانک
*** (قیمت یک نسخه) ***
در طهران یکصد دینار
سایر بلاد ایران سه هاهی است
بیت اعلان صطری
دو فران است

روزنامه ملی آزاد سیاسی اخباری تجاری علمی ادبی مقالات عام المنفعه

با امعنا قبول و در انتشارش اداره آزاد است

چهارشنبه ۱۳۲۵ جمادی الآخری هجری قمری و ۵ مرداد ماه جلالی ۱۳۲۹ و ۲۴ زویه ۱۹۰۷ میلادی

آخر تاچند

دیروز در سر میز نشسته مشغول نوشتن و بر هم باقتن رطب و بابس بدم وار اوضاع حالیه نهایت مکدر و ماؤل واژاین چشم بندی غریب که هیچ ساحر ماهری نمیتواند با هیچ اسبابی چنین کار محیر القول بنماید سخت در حیرت بودم و قلم و فکر ما اطاعت نمیگردند و سرعت اتفاقی که مثل برق از تنکسای مطالب پیچیده عبور میگرد بکار از کار افتد حالت بہت وحیرت مرآ فرو گرفته هیچ اور نمیتوانستم سطیری بنویسم — رفع کسالت را باشندل جرائد وطنی و مطلاعه فرمابشان همچنان محترم پرداخته مندرجات آن نامهای زانی که پیشتر بر مراتب چشم بندی و اغفل شهادت میداد سرم را دواری و قلبم را خربانی شدید عارض شدی اختیار بروی میز افتاده وبصداي نحیف آفتم (یالیتی مت قبل هذا وقت نیامنیا) کاش مادر مرآ تراوه پاشیر نداده بود تاچنین روزی و چنین روزگاری مشاهده نکنم که اصحاب کشتنی بدست خود سفینه حیات ملت را غرقه در بیان فنا میسازند — بالاخره مطلاعه را پورتیرای واسه را پیشنهاد کرده از داستان یک انجمن که لب مذاکراتش فدا کردن یک مات بود موبراندام راست شد و عرق مثیل ناودان از بدنم فرو ریخت و بر جل زار استقبال وطن لختی اسوس خورده وزمانی کریه گردید — عرصه دنیا تنک و خنک خیال لذک شد ، عالم در نظرم تیره و چشم خیره شد کامی با خود میگویم بهتر است که دلخواه ای بشویم و ناطقه را فرو بندم و تا ابد لب از لب برندارم زیرا که از شرح هجران و نوشتان این

داستان جز تولید عناد ندیدم و غیر از شمات لشیدم .
اینمه هیاهورا که در هر کوشه یعنی مقصد و مقصد فرو
بستن این ناطقه است (عبارا تنشی و حسنک واحد و
کل الی ذکر الجمال یشیر) همه اشارات بدین سو و
جمله کنایات ازینرو است ، خدنکهارا که در سرتیر هاینی
وتیره هارا که در چله کمان مشاهده کنی بالنمام یک نقطه را
نشان گرفته و هدف ساخته اند چند روز نکشد که سوار
از اسب یافتند و در خلک و خون باطاطه بدنش باره باره
وازع علم فانی آواره شود پس ناقصت باقی است دست بر
دار و ملت و مملکت را بان کس که میدانی بسیار
(ترا چکار که ایران خراب خواهد شد)
(بخار ملت و دولت سر ای خراب خواهد شد)
(ترا چکار که دشمن بقصد ایران است)
(ترا چکار که این خانه پاک ویران است)
(ترا چکار پتش بیح وضع کاینه)
(توراچکار که بر سذک میز نی سینه)
(ترا چکار که ایام قسط نزدیک است)
(تراچکار که در کفس بین آن ریث است)
(ترا چکار بظلم قوام و شیراز است)
(ترا چکار که ایوان ارتقاء بار است)
(ترا چکار باصلاح امر ملیه)
لکن وجدان که قاضی ملک بدن است بر آنکه
و متبرانه مرا خطاب گردید که ای سنت عنصر فرمایه
و جبان می فهم و درایه مکر از روز نخست عهد
نیستی که تا جان در بدن و قوت در تن داری از
خدمات وطن دست نکشی و از شهد بایس و حرمانه

پنجه هام مامورین باعند؟ آیا هنوز وقت نرسیده که ؟ شاه
تامین باشنا داده شود؟ آیا الديشه نمیکنید که تجارت چون
جان و مال خود را در خطر بینند بحکم ناچاری ترك اس
تبیعت حواهند گفت؟ آیا صحیح است تبعه دولت مشروطه را
از عدالت ظلم تبدیل تبیعت بدولت مسئله نماید طبع
محضر شطری استهامت گفتم و لحتی خوندل نواع
خوردم و سکف ایوس برهم زدم و سر انگشت سه
حیرت بدندان کزیدم فاکاه فراش پست وارد و پا کنی لف
که مهر اسلامبول داشت بدستم داد بی اختیار کشودم و
با عجله بیحد طالع کردم معاوم شد مکتب از جناب
سفیر کبیر است که با هزار حقه و زبان بازی برآنت
قدمه خود را خواسته ثابت نماید و ورقه چالی نیز ضمیمه
فرمایشات خود کرده ارسال داشته اند و خدمات سی ساله
خود را بدل و دولت یاد آوری کرده و جان فشاره ایانی
که در عرض این مدت از این وجود محترم صادر شده
خطار نشان نموده اند و در کمال بیزمگی و خنکه روشنندی
از ملت و دولت کرده اند

از فضائل و منافع خود نوشته و افضل و کمال خویش را
شمرده و آنکه بکل اندوده و شتر سواری زیر زمین
خواسته و عذر بد تر از کنای آورده —

حاصل فرمایشات ایشان بعد از تشریح و تلقیح
اگه ایرانیان مقیم خاک عثمانی را تیول کرده بلکه
زو خرد نموده دیگر چه جای گله و شکایت است رعیت
ایران آنهم در تحت اطاعت پرلس خالص با هفتادشان
خصوص عقاب دویکر چه حق مجلس کردن و دم از
انحصار زدن دارد در شهری سه مجسمه متحرک داشت
موجود است چرا باید شکوی از بیعلمی و بیدانش
کرد — با وجود پرلس صالح دیگر چه احتیاج باشی و
رفع نفاق است؟!

لکن با متنه ادب حضور محترم جناب اشرف
عرضه میداریم که از خدمات سی ساله که نام
برده اند چیزی ما مسبوق نیستم مگر ائمه انجانب
در آن شاعری زحمت کشیده و بزور و
زحمت ایشانی چند تیجه ذهن و فاد وظیع نقاد ایشان
کشته که الحق نهایت حنکی را دارد ولی ربطی به مل
سفارت ندارد سفیر باید دیلوامن باشد نه هاعر حقوق
ملت و دولت را حفظ کند و واظبت نماید والا مواظبت
در صحت قایقه افاقت بدردهای بیدرمان ملت نمیکند
شئون دولت متبعه خود را بایستی مراعات نماید و با
هر فاحشة دست فدهد و هزاره نفرماید والا باینچ جلد
کتاب مغازله بالاگان مادام که متنه خیالش کرمان صد
فرنگ است و صحبت با بهمن دختر که کارش جیب بری

فجیع مردانه بایستی و دلیرانه مقاومت کنی تا کارکام
هود یا عمر را ختم دق تال ندارد یا مرد است یا
وصل، اینکه ترا چه بیش آمد که چنین سخنان
گونی و راه فرار یعنی عهد راشکتن ناطر بحق جوان مردان است
ولب فرو بستن نه شدود آزاد کان، گیرم که بر ضد
تفویض کردد و بر مخالفت اقدام، سرت را باخبر
استبداد بریدند و تنشرا در خدک مذلت کشیدند، یادوباره
ونجیب جها بر گردت نهادند و بار دیبل یا کلاکت فرستادند
اگر لاف وطن پرستی بیزی و دهی ملت خواهی بیکنی
باید این معاذت را بهترین شرف بدایی ولا ح قول
فخوانی تا چند در بی آب و عاف دوراز فخر و شرف
مکر این حیات ذات را که تو داری لذتی است و عشق
باین زندگی ناگوار را علی آیا لشندۀ که کفته اند
(لیس من میان فماستراح بعیت × آنالمیت میته
الاحیاء) مگر خوانده (یک مرد بنام به که صدر
قرنه بندک) . . .

از این خطاب بر عنای سر خیارات بزر افکند و
انگشت ندامت بدنان گزیدم رنگ زرد و لام بردرد شد
گفتم مخدورم بدار که این بقرار را بریشانی مملکت
و بچارکی ذات کمی بیاران و بسیاری دشمنان از حل
طیبه، خارج کرد ندانسته فکری باطل کردم و سودائی
خام بختم از این ساعت توه کردم و بحضورت انا به نهودم
که تاروح درجه و روان در کالبد است پیراون
اینگونه خیالات نکردم و آیه یاس نخواهم از خدمت کناره
نخواهم و این قبیل ترهات نکویم . . .

در این گفتگو و حدیث نفس اودم که روزنامه هفتگی
حبل المتن نمره ۴۱ وارد شد ساعتی وقت را بدومشغول
نموده از و قایع اسلامبول و شاهکارهای ارق الدله و
قدیمی این نسبت بتجار محترم اسلامبول بی اندازه متاخر
و متام ۱۵ مورخلا کت یک مشت ملت فقیر نادمه خوردم
و همی با خود میگفتم علت چیست که این مرد مغلوب را
باید اسشارت کبری فرستاد و زمام اختیار جمی ازملت
را بکم بیرحمان او سپرد — در دوره استبداد تدبیانش
کامی نبود که در این دوره دل آرا لیز بنای شرارت نماده
و تجارت محترم را اگر فنار اشکلات ساخته چه شد جواب
مخابرات تبریز که در خصوص بی اعتمادیه ای او بمجمل
مقام عرضه گردند چرا بسکوت کذشت بجه خدمت
لایق اینمه ملاحظه کشته که ملتی را بعاظر او باید دل
افسرده کرد؟ آیا ارباب حل و عقد مشاهده نمیکند
سفراء دول تاچه اندازه در حمایت تبعه خود بدل جهاد
گرده از هیچ نوع مساعدت در حق رعایتی دولت متبعه
خویش دریغ ندارند؟ آیا هنوز رعیت ایران باید اسیر

مخابره شده این خبر پانجمن انزلی هم رسید انجمن اعلانی اشاعت و بدرودیوار چسباید اندک مردم باخبر باشد و کول مهاتقین واحداد مشرو طهران خورند ملاهای گیلان گول خور نیستند متفقین بل مجری کین او هرقد رحمت بشنده هدر میرود عدو شو دسب خیر اگر خدا خواهد در تمره ۳۵ حبل المتن درخصوص حرکت کاظم نام علی اف تاجر باشی روس و اختصار آگنط اولسول گردی پانجمن و مذاکرات لارم) چون آگنط به وجه دعوه ناظر حکومت انزلی پانجمن دوستانه آمده بود و کامه دعوه ناظر حکومت از قلم افتاده بود اینا در ثانی این کامه را مزید کرد عرض میکنم که آگنط برای مذاکرات لازم درخصوص تاجر باشی علی اف بنا بدعاوه دوستانه ناظر حکومت انزلی که همیشه در آنجمن ناظر مژبور حضور دارد حضور به مرسايد و مجلن هم فوق العاده ترتیب داده شده بود **که خارج از آنجمن و در اطاق دیگر بوده است** (ابودر)

قصیده وطنیه

- (زکریه ام نبود یک زمان مجال سخن)
- (زبکه باردم از دیده خون بحال وطن)
- (همان وطن که بنور کمال و افضل مدام)
- (فضای کیمی بود از فروع او روشن)
- (همان وطن که چویت الحرام از حشت)
- (بد سجود نمودند خروان زمن)
- (همان وطن که فضایش بچشم موسی عقل)
- (زنور امن و امان بود وادی این)
- (او ای وطن چه شد آن تج بخش شاهات)
- (که برسپهر کنند مایه از دان)
- (تو ای وطن چه شد آن نامور امیرات)
- (که خسروان را بستند رهته برگردن)
- (کجا شدند بلند افسران کشور گیر)
- (کجا شدند هزبر افغان روتین تن)
- (کجا شدند قوی پنجکان آهن دل)
- (کجا شدند تاور یلان هیر اوژن)
- (کجا بر قند انان که بحر قلزم را)
- (زیم سطاوشان آب خشک عد بدمن)
- (زفر حسن تو بودی عروس هر کشور)
- (کجا هد آن رخ زیبا و چهره روشن)
- (تن هریف تو صد پاره کشت واعصایت)
- (فناده هریک هرسو بدست صد دشمن)
- (زکشن تو بجای نوای ساز و هزار)
- (رسد بگوش زهر سو نیب زاغ وزعن)

هرباء حمقاء است ویتوهه کردن دردار الفواحش شرفی برای دولت و ملت نمیماند سفیر باید با تمام حواس متوجه ازدیاد روابط پلیکی و علاقه بین دولتین باشد نه اندک بتوسط اوایح و مکاتبات هارلانای خودرا به رکن لشان بدهد گیرم ایات ایات سرو دید و کوی عشق بازی از مجنون را دید و چندین اداء لشان گرفتید آخ بحال این مظلومان بینوا چه شر بخشد — اما اچه از خدمات خود مرقوم شروده اند — و اما خدمات بیان ایشان زیاد از حد وصف است ولی کویا غرامش غرموده اند **که** این خدمات را بدر بار دولت همسایه عرضه بدلند نه بجرائی دنیو ایران الحق خیلی در خصوص دلای استقرار منحوس رنج بردن و دندکی کردن لکن **که** نبود البتہ حق دلای گرفته خواهند بون دیگر کار کردن و اجر بردن منت تذاردن لازم ندارد — با اینهمه باز خوب است که لااقل یمکی از دو طرف خدمتی کرده و بخود نیز فائد رسانیده ولی در مأموریت اسلامبول طرفین را مبتلا ساخته و دو دولت اسلامی را بمعاصمت ودار کرده و خون چندین بینکار را در **کربلا** ریخته و کلگوی سر حدی را باعث شده و سرباز گرفتن از ایرانیان را طرح مذکور فرار داده — نیک و قیم اربع الول خود این تحریمات را نموده امامی کفایت و سهل ایکاری ایشان اسما باینهمه زحمت شده است اصلاح کوی مذاق ایشان چندان بازدق مسلمانان آشنا نیست و با روبایان ماؤس توند پس خوب است اورا بسفارت پاجیک به لالاند بفرستند و سامان را از شر این وجود آموده مازند — تجار نیز آواره و نفی و تبدید اشوند کویا صدیر از جه صمه که چندین سال است باها بیرز آقا دارند سارای بخصر صرف فرمن کرده که خواسته بوسیله چند کامه خزعلات امر را مشتبه کرد

(وقایع نکرما از انزلی مینکارد)

رعایای حسن کیاده از ظلم و تدبیات مبتسر آجا در باب پیله ابریشم وغیره چند وز است اجتماعی بازی ایله آمده اند بازجمن مظلومند وهم در تلکر ایخانه متحصن اند میگویند از طرف حکومت رشت هم مادرور به حسن کیاده آمده بما تعدی کرده و در غیت ما هم تدبیات بخانواده مالوده و می تایند الى اخر اکر چه تلکر ایله این فقره را باداره اطلاع داده ام مجدداً باین ورقه هم یاه آور میشود که حضرات هنوز هم در تلکر ایخانه هستند و از انجمن امداد وفع تدبیات خودشان را خواهانند قابض چه شود

چون از مجلس هورای ملی مخالفت حاج هیبع فضل الله را بولایات و ایلات تلکر ایخانه وفقه و در این حصول

(تلکرافات خارجه)

از لندن در پاریس مجسمه بادکار و افتخار
گالی بالدی (سرمایز ایطالیائی است که خدمت شایان
بعلت خود نمود) بر یانموده اند وزیر امور خارجه
در موقعیه روپوش را رسما با آداب معموله از روی
مجسمه بر میزاشتند نطقی باینمضمون نمودند اینکه دولتین
فرانسه و ایطالیا امروز در جاده دوستی دست بدست
هم میدهنند از تابعی زحمات و خدمات کاربالدی است
و باید از او تشکر نمود اکر فناق و اختلافی در مابین
عارض شود بقیده من خطائی است عظیم و موجب ندامت
و اسف خواهد بود

اعلیحضرت ادوارد به بندر کاردیف آشریف فرما
شده و مورد بذیرانی کامل گردیدند حاکم محل را با
اعتبار ممتازی متفخر فرموده و در جواب مالکین ذوغال
سنک که لایحة تقدیم نمودند پس از اظهار رضایت چنین
اظهار فرمودند رای تا بر آلت که نشان مخصوصی برای
اشخاصی که در معادن ذغال سنث رعایت و جلاعت بخراج
میدهند وضع نمایند

بنابر تلکراف و تابع نکار روت از موقیع ای
تخت کرده در حرم سرای سلطان کرده بیست و چهار نفر
مرد مخفی شده بودند از قرار مذکور بقصد اینکه وزراء
را در موقع شرفیایی بقتل برسانند و اینطلب مکشوف
گردید و حضرات بمقصود خود نایل نکردند
چنین مذکور بلکه بر جمعی ثابت گردیده است
شخصی که در موقع عور رئیس جمهوری فرانسه نیزی
حالی کرده بود مذلا بخطط دماغ بوده و قدری از
انداختن قیر نداشته زیرا که نیز را بطرف هوا ازراخته بود
برئیس فرشیمی وارد بندر یکوهاما شده مورد
بذیرانی کامل گردید

(اعلان)

ورقه کارت مبار کیاده در معالث دشروطه و متمدن
مرسوم است در موقع چنین هر کس برای دوستان خود
میفرستد باسلوب مرغوب و باگیز طبع شده در اداره
صبح صادق مرای فروش موجود است طلبین رجوع فرمایند

اعلان

ماشین که از برای گیلز سیکار با مشتوك ازاول کارخانه
آلمان بهترین ماشین هاست برای ساختن گیلز و ضمانته
فروخته میشود کاملا برای مشتوك گیلز — آدرس تلگراف
و کاغذ (پاسکویج باکو)

حسن الحسینی الكاتباني

(خمیده قامت نو باوگان سرو ادت)

(بزیر بار جسا وستیز اهل فتن)

(زنان زعلم بهردی علم شدند و هنوز)

(نشته مردان اندر تو در جهاب چوزن)

(زمام تابسر مت طافی از کنیک)

(کند بروز سخن از گرفتن برلن)

(کسی که خنبد برلورد کر زن از تدبیر)

(که می نداند شمشیر هنی از گزنه)

(یکی مواجب سرتیپیش بثبت رود)

(نکشته مادر را هنوز آبست)

(زبسکه غیرت و انصاف و دین شده ارزان)

(فیخرنده فامردمان بیک ارزن)

(خوشا بیت آنان که دل زجن کندند)

(برای تقویت دین قادر ذوالمن)

(بعلک ایران از غیرت آتش اونکند)

(بخانمان ستم همچو برق بر خرمن)

(بیعنی غیرت آنان زچاه استبداد)

(جمال عدل عیان کشت چون زچهیزنه)

(بجیش کفر باحیای دین مصطفوی)

(کران رکاب جهادند تومن از مکمن)

(بنای ظالم و ستم را بمان و بران ساخت)

(نیکی همت آنان چو سبل بذان کن)

(مدام خاوری از صدق دل همیگرد)

(اهلی هر یکشان باد جان سه چون من)

(بحکم عقل برآزاد مؤذین باشد)

(دعا برایشان افضل زواجهات و سنت)

(بعستدین لعنت بخانین فرین)

(مدام بازاری حق برسو عنان)

(اصلاح علط)

تلگرافی عنوان تلکراف عجیب در نمره هفتاد
درج گردیده ولی مخبر روت در طهران سر تیپ عذریل
بتوسط یکی از دوستان شرح نوشته اند که این تلکراف
می اصل است چون از طهران میزدن مخابر میشود و از لندن
بهند و از هند با ایران و خیلی اوقات اتفاق میافتد که در
مرأجع میشود پیدا میشود و اصل تلگراف را که در لندن
طبع شده است بادارم فرستاده بودند ترجیه آن از قرار
ذیل است :

طهران ۵ ژویه

عنوان تیکه بانک آلمان طرح نموده بود هیئت
وزراء بیویه جویع مجاہس نورای بردہ ای و در مجاہس
صری مطرح بذا کرده است ولی تاکنون خبر مذا کراینها
اشاعه نیافته است —